

FOLKVVILJAN

**Skåne
förtjänar en
fungerande
välfärd!**

Israelkritik eller antisemitism?

Hur kritiserar vi folkmordet utan att falla in i antisemitiska troper?

Sid 4

Satsa på sjukvården!

Tidöregeringens nedskärningar drabbar sjukvården hårt. Intervju med Karin Rågsjö.

Sid 14

Ny partisekreterare!

Maria Forsberg tar snart över efter Aron Etzler som Vänsterpartiets partisekreterare.

Sid 18

Innehåll

- 4 Antisemitism eller legitim Israelkritik
- 6 Jerusalemdeklarationen
- 8 Harris mot Trump – två sidor av samma mynt?
- 12 När arbetsgivare är den som utsätter – vem står upp för vårdanställda som utsätts för rasism?
- 14 Karin Rågsjö – Vård efter behov – inte vinstintresse!
- 16 Vänstern i vården – kampanj
- 17 Vägen framåt för kortare arbetsdag
- 18 Maria Forsberg – Att vi vinner nästa val är helt avgörande
- 19 Bildgalleri Skånes vänsterdagar
- 20 Emma-Lina lämnar Malmö för Bryssel
- 22 Malmös nya oppositionsråd
- 24 Sillens dag i Simrishamn
- 25 Begränsa klimatavtrycket för de rikaste
- 26 9 oktober minns vi slaveriets offer
- 27 På gång – kalendarium Till minne av Novemberpogromen

Karin Rågsjö

Maria Forsberg – ny partisekreterare

Folkviljan ges ut av Vänsterpartiet Malmö och Vänsterpartiet Skåne.

Ansvarig utgivare: Tove Karnerud

Redaktör: Sofie Valfridsson

Redaktion: Olof Norborg, Joacim Werner Petersson, Per Långby, Lasse Hansson, Johan Strandell, Alex Fuentes, Li Brundell och Sofie Valfridsson.

Layout: Johanna Blomberg

Illustrationer/fotografier: Gabriel Flores Jair, Amadeus Sepúlveda, Amalia Bartholdson, Ann Engqvist, Emma-Lina Johansson, Agnes Stuber, Josefine Forsberg, Emmalisa Pauly, Figge Bergquist, Igor Mukhin, Lasse Hansson, Carl-Michael Björk, Mats Kejonen, Nils Sjöholm, Vänsterpartiets bildbank, pressbilder samt privata bilder.

Folkviljan utkommer 6 gånger per år.

Författarna svarar själva för de åsikter som uttrycks i texterna. Dessa behöver inte överensstämma med Vänsterpartiets åsikter. Folkviljan tar tacksamt emot artiklar och insändare men redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

Upplaga: 3500 ex.

Tryck: Norra Skåne Offset

Kontakt: sofie.valfridsson@vansterpartiet.se, Nobelvägen 51 b, 214 33 Malmö, tel. 040-966467.

Stöd socialistiska stödfonden

Ge ett bidrag till kampen.
Eller varför inte bli månadsgivare?
Tack för ditt bidrag!

Fyll i medgivande på
vmalmo.se/du-behovs/skank-en-gava/
så ordnar vi resten.

Du kan också SWISHA valfritt belopp till
123 173 33 85

Sverige behöver vänsterpolitik

FOTO FREDRIK ÅKERBERG

D

Det blir skillnad när Vänsterpartiet är med och styr! Det var budskapet när Daniel Bernmar, kommunalråd för Vänsterpartiet i Göteborg, gästade Skånes Vänsterdagar som arrangerades i Malmö den 12–13 oktober. I Göteborg styr Vänsterpartiet i minoritet. Dessutom sitter man där, liksom i alla svenska kommuner, i ett tufft ekonomiskt läge efter att högerregeringen meddelat att det inte blir några utökade statsbidrag till välfärden. Alltså i praktiken en sänkning. Det kräver duktiga förhandlare och en politisk fingertoppskänsla för att ta sig an uppdraget att styra i ett sådant läge. Det enklaste hade varit att sätta sig i opposition och vara allmänt förbannad.

I publiken fanns en bred skara aktiva vänsterpartister, fritidspolitiker och några "heltidare", aktivister och föreningsnördar, och några allmänt intresserade medlemmar. Det var första gången vänsterdagarna arrangerades lokalt på det här sättet och programmet var ambitiöst. Skånes Vänsterdagens budskap – som framfördes av Bernmar och flera andra inbjudna gäster – var i grunden optimistiskt. Regeringen är sämst. SD

är tossiga och livsfarliga. Men Vänsterpartiet står för något annat och vi gör skillnad för människor. Så fort vi får chansen är vi där, och vi pratar inte bara, vi agerar!

I Lund har Vänsterpartiet lyckats ta en vågmästarroll i politiken och trots att vi är i opposition har vi fått igenom ett antal förslag för ökad jämlikhet och för klimatet. Genom att navigera i det lokala politiska landskapet och inta ett pragmatiskt förhållningssätt har vi lyckats att, i förhandlingar med den styrande S och M-koalitionen, avsätta medel för en rad vänstersatsningar så som lönesatsning för undersköterskor och stödassistenter, gratis simskola för barn i ekonomisk utsatthet, pilotprojekt med gratis frukost på några grundskolor, satsningar på förskolan för mindre barngrupper och arbetskläder till personalen, gratis mensskydd i skola och fritidsverksamhet och att utreda en modern klimatpositiv fotbollsplan – helt utan konstgräs.

Att få igenom sin vilja i förhandlingar kräver både kompromissvilja och en förmåga att prioritera. Hur kan vi i varje beslut bidra till ökad jämlikhet i samhället? Vilka områden

ska vi fokusera på nu? Vad är viktigast? Vad är genomförbart? Här blir det inte sällan svårt för vänsterpartister. Vi ser helheten, vi vill ha en helt annan ordning. Det socialistiska samhället ser vi redan framför oss. Men att staka ut vägen dit, i små etapper, är svårare.

I Göteborg har Vänsterpartiet infört 35 timmars arbetsvecka på ett par förskolor belägna i så kallade utsatta områden. Det långsiktiga målet är att alla kommunanställda ska arbeta mindre. Vänsterpartiet Göteborg vill att arbetstidsförkortning ska införas brett. Men vägen dit går via dessa två förskolor. Bernmar berättade att personalen blev så glada att de spontandansade på gården, när de fick beskedet.

Vänsterpartiet behövs, våra förslag behövs. Men vi behöver också strategier för att få igenom våra förslag. Och det svåraste av allt, vi måste våga prioritera för att få något gjort.

Helena Falk
Oppositionsråd, Lund

Antisemitism eller legitim Israelkritik?

Antisemitismen väller ut ur Vänsterpartiet, och socialdemokraternas regeringsunderlag bygger på antisemitism. Det var de borgerliga partiledarnas anklagelser efter sommarens avslöjanden i massmedia. Men deras ord om kamp mot antisemitismen ekar ihåligt, och samtidigt fortsätter folkmordet.

– Och i går i FN sa Benjamin Netanyahu att hela FN är ett antisemitiskt träsk, påpekar **Håkan Blomqvist**, historiker vid Södertörns högskola som ägnat en stor del av sin forskar-karriär åt att utforska judiskhet och anti-semitism i olika former.

Den sionistiska sidan vann över den starkt decimerade socialistiska judiska rörelsen när staten Israel bildades, berättar Håkan Blomqvist.

När vi samtalar har Israel just bombat Beirut södra förorter, endast några minuter efter den israeliska premiärministerns tal inför generalförsamlingen. 85 tidsinställda bunkerbomber har raserat bostadshus och dödat ett okänt antal invånare, bland dem Hizbollah-ledaren Hassan Nasrallah, vars död, arton meter under marken, bekräftas följande dag.

Invasion

Händelsen beskrivs i västerländsk press som en stor triumf för Israel, staten som under nästan ett år bombat Gaza till grus. Mer än 40 000 palestinier har dödat. En invasion av Libanon förestår.

– Inte underligt att det i sådana här lägen kan vara svårt att vara nyanserad i kritiken av Israel, inte minst för dem som har familj som drabbats av dödan-det, säger Håkan Blomqvist.

Han anser att de utpekade bilder som delats av några vänsterpartister är antisemitiska – åtminstone i en europeisk förståelse.

Förtvivlan

– De flesta andra har ingen aning! SKMA* gör ett viktigt arbete med att nagelfara antisemitiska troper. Men en del av dem som ändå använder dessa nubbilder gör det i ren okunnighet eller förtvivlan.

Nu används i stället begreppet antisemitism som ett redskap av dem som vill smutskasta palestinarörelsen. Men med vissa undantag, säger Blomqvist, är modern antisemitism en kapitalistisk specialitet.

– Henry Ford var tidigt ute med att popularisera Sion vises protokoll i den tidning han gav ut till sina bilarbetare.

Förfalskning

Det så kallade protokollet var en förfalskning från den tsarryska säker-

hetspolisen som drev tesen att judarna strävade efter världsherravälde.

Fords kampanj sammanföll med en revolutionär period i Europa efter första världskriget. Arbetarna stod beredda att ta över såväl sina fabriker som statsapparaten. Framgångarna uteblev överallt utom i Ryssland, och den bolsjevikiska revolutionen beskrevs i väst i antisemitiska tecken.

– Här fanns ju juden Trotskij, chefen för den Röda armén, och Sverdlov, ”en jude på Romanovs tron”, påpekar Håkan Blomqvist.

Anklagelser

Kommunistspöket och anklagelser om antisemitism gick hand i hand under mellankrigstiden. Den färgade också konflikten inom den socialistiska rörelsen, och inom den svenska socialdemokratin dog den inte ut helt förrän nazismen började slå igenom.

– Sion vises protokoll har kommit i ständigt nya versioner, men i dag används begreppet antisemitism ofta som ett slagträ för egna syften, anser Håkan Blomqvist.

Förintelsen och de djupa sår den skapat spelar givetvis en stor roll.

Bund

Lidandet var gemensamt för hela den judiska befolkningen, men enskilda grupper och individer drog skilda politiska slutsatser för framtiden.

– Efter andra världskriget var i stort sett alla medlemmar i den socialistiska judiska polsk-ryska rörelsen Bund likviderade i nazisternas koncentrationsläger. Här fanns inga sionister, berättar Blomqvist.

Uppemot en kvarts miljon andra judar fanns kvar i lägren – ibland i flera år efter krigsslutet – och för många av dessa var den hägrande staten Israel den enda framtid de kunde hoppas på.

– En del reste dit med glädje, andra för att de saknade alternativ och några motvilligt.

Judisk stat

Bland dessa fanns det så väl socialister som vänstersionister. Deras dröm var en judisk stat som kan beskrivas som etno-nationalistisk. Den lösningen, berättar Håkan Blomqvist, var främmande för de få överlevande ”bundisterna” som 1950-51 bildade en sektion av Bund i Israel som förespråkade jiddischsocialism och motsatte sig en sionistisk stat.

Så när vänstern i dag ropar ”krossa sionismen” är det den ideologin – skapandet av en nation där judarna har en särställning – man syftar på.

Sedan 1968

– Själv avstår jag att delta i just den parollen, eftersom den ständigt missförstås som antisemitisk, säger Blomqvist.

Parollen har hängt med ända sedan 1968 vid en tid då de svenska demonstrationstågen till stöd för palestinerna i stort sett saknade deltagare från Palestina. Sedan dess har situationen i deras hemland förvärrats och antalet palestinier i diasporan mångdubblats.

Vilket inte minst märks i dagens demonstrationer.

Text: Per Längby

*SKMA, Svenska kommittén mot antisemitism, är en politiskt och religiöst oberoende organisation som förebygger och motverkar antisemitism och rasism. Håkan Blomqvist skriver om antisemitism i en artikelserie i tidningen Internationalen.

Deklaration avvisar svepande anklagelser om antisemitism

Antisemitism är en ständigt återkommande farsot, och under senare år har det gjorts flera försök att definiera begreppet. En formulerades av IHRA, International Holocaust Remembrance Alliance, som bland sina elva exempel på vad som är antisemitism har sju som även inbegriper kritik mot staten Israel. I reaktion mot IHRA:s definition skapades Jerusalemdeklarationen.

I flera av IHRA:s exempel, skrev författaren och samhällsdebattören Göran Rosenberg för några år sedan (Expressen 12 oktober 2021), kan även legitim kritik av staten Israel betraktas som antisemitisk.

Med hjälp av dessa definitioner, skriver han, kan Israels premiärminister Benjamin Netanyahu stämpla den internationella brottmålsdomstolen ICC som antisemitisk då domstolen kritiserar ockupationen av palestinska områden. På motsvarande vis har Simon Wiesenthalcentret i Los Angeles klassat hela EU som antisemitiskt då organisationen krävt märkning av varor från ockuperade områden.

Som en reaktion mot de mer svepande definitionerna av antisemitism i IHRA skapades *The Jerusalem Declaration on Antisemitism* våren 2021 som skrevs under av 300 akademiska forskare och ett antal fristående skribenter som Göran Rosenberg.

Text Per Längby

Vi redovisar på nästa sida en något förkortad version av Jerusalemdeklarationen, i Per Längbys översättning.

SKMA:s beskrivning av antisemitism

Antisemitism betyder fördomar och fientlighet mot judar som kategori. Det handlar dels om stereotypa föreställningar och myter, dels om en negativ inställning till judar som grupp. Antisemitism kan ta sig olika uttryck och variera i styrka. Den kan uppträda som allt ifrån ganska milda fördomar till ett ursinnigt hat. Den kan framträda som

attityder och tankemönster men också som teologi och ideologi. Den kan yttra sig som verbala påståenden, social och legal diskriminering och våld. Som historien visar kan antisemitism även utmynna i fördrivning och folkmord.

Texten är hämtad från Svenska kommittén mot antisemitism, SKMA:s hemsida.

Att kräva att människor, bara för att de är judar, ska fördöma Israel eller sionismen är en form av antisemitism enligt Jerusalemdeklarationen.

Jerusalemdeklarationen

A. Övergripande

1. det som är rasism i andra sammanhang är rasism också gentemot judar
2. speciellt för antisemitismen är att den kopplar judendomen till ondskan som med en "osynlig hand" styr massmedia, kontrollerar banker och är en stat i staten
3. de judiska individerna klumpas ihop; alla är rika, giriga och opatriotiska
4. den kan vara direkt eller indirekt, som att Rothschild kontrollerar världen, eller att Israels är ondskans epicentrum
5. den förnekar eller förminskar förintelsen

B. Om Israel och Palestina: tydliga exempel på antisemitism

6. att man använder symbolerna under punkterna 2 och 3 för att beskriva staten Israel
7. att hålla alla judar ansvariga för Israels handlingar eller att judar, bara för att de är judar, är agenter för Israel
8. att kräva att människor, bara för att de är judar, ska fördöma Israel eller sionismen
9. att utgå från att icke-israeliska judar, bara för att de är judar, är mer lojala med Israel än med sina hemländer
10. att förneka judarnas rätt att leva, utvecklas och bo i Israel i jämlikhetens namn

C. Om Israel och Palestina: tydliga exempel som inte är antisemitiska

11. att stödja de palestinska kraven på rättvisa och fulla garantier för politiska, nationella, humanitära och medborgerliga rättigheter, så som de formulerats i internationell lag
12. att kritisera eller motsätta sig sionismen som en form av nationalism och att utifrån detta argumentera för en mångfald av konstitutionella lösningar för judar och palestinier i området mellan Jordanfloden och Medelhavet, exempelvis att kräva full jämlikhet för alla invånare "mellan floden och havet" vare sig det handlar om två stater eller en, en federation eller annan form.
13. att kritisera staten Israel som bygger på bekräftade uppgifter, såväl vad gäller statens institutioner som statens grundande, policy och praktik, in- eller utrikes, i relation till exempelvis Västbanken eller Gaza eller Israels roll i regionen. Lika lite är det antisemitism att peka ut systematisk rasdiskriminering eller staten Israel som en bosättarkoloni.
14. att uppmana till bojkott, vilket är en etablerad icke-våldslig politisk protest
15. att kritik som en del ser som överdriven eller alltför stridslysten inte nödvändigtvis är antisemitisk.

Översättning Per Längby

Harris mot Trump

- två sidor av samma mynt?

Presidentdebatten den 27 juni i USA skakade en hel värld. Vid det tillfället var Joe Bidens kognitiva försämring uppenbar och bara några dagar senare inträffade attacken mot Donald Trump. Båda händelserna sänkte demokraterna i alla mätningar.

Pressen var enorm och Biden tvingades kasta in handduken, demokraterna lyckades sedan lyfta fram Kamala Harris kandidatur, vilket jämnade ut ett val som Trump tyckte att han redan hade vunnit. Presidentdebatten mellan Harris och Trump vann Harris enligt alla opinionsmätningar. När Trump talade vid Amerikanska Israeliska Rådet hävdade han att vid en förlust i valet den 5 november "kommer judarna att ha mycket med nederlaget att göra" och tillade: "alla som är judar och älskar att vara judar och älskar Israel är dårar om de röstar på Harris" och till hennes anhängare: "Ni bör få era huvuden undersökta". Det fortsätter att hoppa grodor ur denna mans mun.

Allt mer odemokratiskt valsysteem

Valsystemet i USA blir samtidigt allt mindre demokratiskt, det finns mekanismer som förvränger folkviljan. Tvåpartisystemet omintetgör till

exempel möjligheten till alternativ. I praktiken är endast republikaner och demokrater garanterade att ställa upp i presidentval. Det finns vissa nyanser dessa partier emellan, men i grunden är de överens om status quo. Presidentvalet avgörs inte heller av de röster som avges i hela landet utan av elektorers röster vars antal varierar från stat till stat, elektorerna väljs i sin tur av ett elektorskollegium som väljer presidenten och vicepresidenten. Alla röster är således inte lika värda. Trump utropades till president 2016 med endast 27 % av rösterna av det totala antalet röstberättigade, han fick då ca 3 miljoner färre röster än Hillary Clinton och blev ändå president. Liberal demokrati byts bort mot en pseudodemokrati. Samma sak hände 2020 när George W. Bush vann ett kontroversiellt val över Al Gore i Florida med en halv miljon färre röster på nationell nivå. Miljontals människor - fr a fattiga, svarta och latinamerikaner - fräntas dessutom rätten att rösta i varje val. En rapport från American Civil Liberties Union, Block the Vote: Voter Suppression från 2020 belyser de odemokratiska mekanismerna, vilka som drabbas och varför.

Härska över världen

Både Trumps republikaner och Harris demokrater utgör två sidor av samma mynt. Den gemensamma nämnaren är att stormakten USA ska fortsätta

härska över världen; ekonomiskt, politiskt och militärt. Geopolitiskt framställs Kina som en konkurrent som inte får konkurrera med USA och kapitalismens "frikonkurrens" blir till en tom fras. Det tydligaste exemplet som visar att USA:s regim är i kris är republikanernas Trump, han vägrade erkänna sig besegrad av Biden i senaste valet och uppmanade den högerextrema pöbeln att storma Kapitolium den 6:e januari 2021. Skrytmanen företräder finans- och affärsvärlden samt de allra mest välbärgade. Han är emot de arbetande, i synnerhet den nordamerikanska befolkningen med bakgrund i andra delar av världen, mot kvinnors rätt till abort osv. Många svarta, latinos, kvinnor och ungdomar visar å andra sidan entusiasm för Harris valkampanj. Men finns överhuvudtaget anledning till entusiasm?

Demokraternas vänsterflygel

Bernie Sanders, ofta omtalad som vänstern bland demokraterna, förknippas med den förhållandevis progressiva delen av det Demokratiska partiet. 2016 talade Sanders som ledare för det progressiva lägret, men med tiden började han tala som en allierad till Joe Bidens administration även om majoriteten av den amerikanska arbetarklassen inte förbättrat sin levnadsstandard under Biden. Det tog dessutom flera månader innan Sanders krävde en omedelbar

Fyra år till med Trump skulle innebära ytterligare ett uppsving för högerextremismen i världen.

vapenvila i Gaza. Politiker som Alexandria Ocasio-Cortez, Rashida Tlaib och Ilhan Omar representerar den unga generationen av demokraternas vänsterflygel, Democratic Socialist of America (DSA). Vid demokraternas nationella konvent (DNC) sa Alexandria Ocasio-Cortez att Harris "håller på med att arbeta outtröttligt för att uppnå en vapenvila i Gaza". Ett mycket märkligt uttalande eftersom Harris regering stödjer Israels folkmord och Harris har offentligt sagt att hon är villig att fortsätta förse Israel med vapen vilket i praktiken innebär att Netanyahus barbari får fortsätta. Att stödet till Israels folkmord i Gaza, särskilt bland ungdomar, har gett upphov till skepticism och ett växande motstånd mot det demokratiska partiet är ingenting att förvånas över.

Tomma ord om Gaza

Harris vill att Nato ska bli mäktigare och även att den kommande regeringen ska vara konfrontativ mot Kina i ekonomiska frågor medan Trump representerar en isolationistisk hållning. Inför nykeynesianska reformer som Harris föreslagit, mycket lindrigare än Franklin D. Roosevelts under den stora depressionen för ett sekel sedan, stöjar Trump inför sina anhängare och påstår att Harris är "kommunist" när hon i verkligheten befunnit sig i mitten och går nu

Många vänsterrörelser anser inte att förutsättningarna för att skapa ett politiskt instrument oberoende av tvåpartisystemet är gynnsamma idag.

alltmer åt höger. Harris är till exempel inte längre motståndare till privata sjukförsäkringar, fracking, nollutsläpp för bilar och stöder inte längre krav på elfordon. Hon vill inte heller skär ner i polisbudgetar, hon vill precis som Trump bygga en gränsmur. Imperialistiska tongångar är övertydliga. I sitt tacktal vid partiets nationella konvent sa hon: "som överbefälhavare kommer jag att se till att USA alltid har den starkaste och mest dödliga stridskraften i världen". Pratet om att få en slut på "kriget" i Gaza är därför ingenting annat än tomma ord, i själva verket är hennes stöd för Israel orubbligt. Denna imperialistiska hållning kan omöjligen vara någon progressiv politik.

Försök att stärka Harris

Det återstår att se om Kamala Harris lyckas stärka sin kandidatur i befolkningen med afroamerikansk bakgrund och om vicepresidentkandidaten Tim Walz förmår locka flest röster bland väljare med latinamerikanskt och arabiskt ursprung i "gångjärnstater" som Pennsylvania och Michigan. Amerikanska bedömare anser att det, liksom att få stöd av vita arbetare från rostbältet, kan vara nyckeln till att nå Vita huset. Det återstår att se huruvida sociala mediers roll och graden av trötthet hos en del av den amerikanska befolkningen som avvisar eliten går på myten om Trump som en outsider. Det återstår också att se hur frågor som rätten till abort, feminismens agenda och de växande kraven från fackligt organiserade arbetare kan komma att påverka valresultatet. Slutligen återstår att se om protesterna mot Harris inställning vad gäller Israels folkmord i Gaza påverkar valutgången.

En röst emot

Oavsett om det blir Trumps återkomst eller Harris tillkomst till Vita huset företräder båda två olika fraktioner inom den härskande klassen, även om det finns nyansskillnader i användningen av hard eller soft power. USA är en nation byggd på invandring och ändå

"Vänsterns identitet i USA har byggts upp kring att kritiken mot liberalismen i sig tolkas som synonymt med att vara progressiv. Det vill säga långt ifrån ett uppbygge bland arbetande, färgade, kvinnor, invandrare och HBTQIA+-personer."

säger xenofoben Trump att problemet med USA är "invandrarnas gener". En ny installation av Trump i Vita huset skulle innebära ett politiskt och ideologiskt uppsving för sådana som Milei i Argentina, Bolsonaro i Brasilien och andra representanter för den reaktionära extremhögern runt om i världen. Att rösta på Harris är å andra sidan främst en röst emot Trump och inte nödvändigtvis ett stöd för Harris demokratiska parti. Fyra år till med Trump skulle innebära ytterligare ett uppsving för högerextremismen i världen. Harris uppfattas av många som ett mindre ont och ses som den enda möjligheten att besegra Trump den 5 november. Det behöver dock inte betyda att just vänstern måste ha vanföreställningar i förhållande till Kamala Harris, vi vet redan hur tidigare illusioner om Barack Obama gick i kras.

Berny Sanders

Vänsterns identitet i USA har byggts upp kring att kritiken mot liberalismen

i sig tolkas som synonymt med att vara progressiv. Det vill säga långt ifrån ett uppbygge bland arbetande, färgade, kvinnor, invandrare och HBTQIA+-personer. Bernie Sanders politiska språkbruk bidrog till att kritisera sexistisk och rasistisk kapitalism och i stora drag till att skissa ett slags socialdemokratiskt politiskt plattform. Från Occupy Wall Street 2011, klimatmarscherna och #MeToo 2017, de massiva protesterna för invandrarrättigheter och Black Lives Matter-rörelsen 2020, en stor våg av strejker inom utbildnings- och hälso-sektorn 2023 och nu senast den lyckade massiva hamnarbetarstrejken i hamnar från Boston till Houston. Ja, alla dessa är uttryck för den sociala motsättningen mellan en generation som står inför en dyster framtid och systemets försök att påtvinga denna framtid.

Avsaknad av vänsteralternativ

I skrivande stund sägs att Harris leder över Trump bland unga väljare. Det är möjligt att Harris vinner över Trump men huvudproblemet kvarstår, det är avsaknaden av ett vänsteralternativ till de två huvudpartierna. Förvisso lyfter Green Partys presidentkandidat Jill Stein fram miljön (konstigt vore det annars) men partiet kan inte definieras som ett ekosocialistiskt parti. De allra flesta sociala rörelser har ännu inte fått tillräckligt med självförtroende eller anser inte att förutsättningarna för att skapa ett politiskt instrument oberoende av tvåpartisystemet är gynnsamma idag. Man kan från Sveriges horisont tycka att de arbetande i USA behöver lita på sin egen kollektiva styrka och på ledare som företräder deras intressen. Oavsett valresultatet den 5 november står vänstern i USA, sett ur ett vänsterperspektiv, inför den brådskande utmaningen att bygga sig själv med sikte på en inte så avlägsen framtid.

Text: Alex Fuentes

När arbetsgivaren är den som utsätter – vem står upp för vårdanställda som utsätts för rasism?

(Personen på bilden har inget med innehållet i texten att göra.)

Att rasism och diskriminering förekommer inom sjukvården – både som direkt personlig diskriminering och inbyggt i strukturer – är ett välkänt faktum. Ofta är de drabbade patienter, men även anställda inom Region Skåne blir utsatta. En som blivit utsatt av sin egen chef är Diallo Sory, som berättat sin historia i bland annat *Kommunalarbetaren* och *Arbetet*. När det rör de anställda har facket en viktig roll i att stötta och vägleda sina medlemmar så att deras rättigheter uppfylls och arbetsmiljön bli så god som möjligt.

Vad hände Diallo Sory?

Diallo har arbetat nattpass som skötare inom psykiatri på sjukhuset i Malmö i 14 år. Han har vid flera tillfällen behövt anmäla sin arbetsledare, bland annat för att ha använt n-ordet och kallat honom "den svarta röven". Arbetsledaren har försökt få Diallo förflyttad till dagspass, mot hans vilja. Facket stöttar honom i att få arbeta kvar på nattpasset. Idag är Diallo avstängd en månad med lön i väntan på utredning. Arbetsledaren jobbar kvar.

januari 2024 släppte Kommunal rapporten *Var kommer du ifrån? Egentligen?* Den bygger på medlemmarnas egna upplevelser av rasism och diskriminering på arbetsplatserna. Den visar att mer än var tredje av Kommunals 500 000 medlemmar upplever att negativa attityder mot utlandsfödda har ökat i Sverige under de senaste tre åren.

Den visar också att det är 300 procent högre sannolikhet bland medlemmar som är födda i Afrika att vara visstidsanställd, jämfört med medlemmar som är födda i Sverige eller i Norden. Även personer som själva är födda i Sverige, men som har en eller två föräldrar födda i Afrika, löper en mer än dubbelt så hög risk att inte ha tillsvidareanställning.

Risken att utsättas för trakasserier, mobbing och/eller osynliggörande visade sig vara 18 procent högre bland respondenterna födda utanför Norden. Medlemmar med utländsk bakgrund har också sämre möjligheter till inflytande på arbetsplatserna.

Patrik Strand är fackligt förtroendevald från Kommunal och arbetar inom Region Skåne.

Upplever era medlemmar i Kommunal rasism eller annan diskriminering på arbetsplatserna?

– Ja det förekommer att Kommunals medlemmar utsätts för rasism, våld och diskriminering.

Kommunals rapport visar att negativa attityder mot utlandsfödda har ökat under de senaste tre åren.

Hur arbetar Kommunal gentemot Region Skåne i det?

– Vi uppmanar alla som utsätts rasism, diskriminering eller hot att lämna in en anmälan om arbetsskada. Alla har rätt till en bra arbetsmiljö på sin arbetsplats enligt arbetsmiljölagen.

Hur arbetar ni internt med diskrimineringsfrågor? Vilket stöd kan medlemmar få?

– Kommunal står upp för allas lika värde. Att ta gemensam strid för gemensamma intressen är grunden för all facklig verksamhet. En medlem som utsätts för rasism eller diskriminering kan kontakta skyddsombudet på sin arbetsplats eller höra av sig till sektionen.

Vad kan det få för följder inom vården att anställda bemöts illa och att lagar och förordningar som reglerar detta bryts?

– Om inte arbetsgivaren tar det ansvar de har enligt arbetsmiljölagen för allas rätt till en god arbetsmiljö så blir det en otrygg arbetsplats. Då riskerar hot, våld och kränkningar öka.

Tror ni att det sker en positiv eller negativ utveckling för de här frågorna? Har ni märkt någon förändring?

– Neds kärningarna inom sjukvården skapar tyvärr en på alla plan sämre arbetsmiljö.

Text: Emma Eliasson Åström

Vård efter behov – inte vinstintresse

När regiongruppen och partidistriktet gick ihop och ordnade de Skånska Vänsterdagarna var Karin Rågsjö på plats för att presentera **Vänsterpartiets sjukvårdspolitik och budget** för 2025. Karin är riksdagsledamot för Vänsterpartiet och sitter i socialutskottet med ansvar för frågor om folkhälsa och hälso- sjukvård och dess utveckling.

Karin poängterade att sjukvården i Sverige står inför en rad utmaningar, resursbrist, privatiseringar och regionala skillnader som hotar en jämlik och fungerande vård för alla. Vården behöver långsiktiga investeringar och strukturella förändringar för att kunna återuppbygga förtroendet för välfärden, särskilt inom sjukvården. Här får Vänsterpartiet ett särskilt ansvar att visa andra alternativ än de ständiga nedskärningar som nu sker.

Återhämtningsstöd för välfärden

Regeringen, som är beroende av Sverigedemokraterna, föreslår ingen höjning av de generella statsbidragen till kommuner och regioner för 2025. Detta

innebär att välfärden urholkas ännu mer än tidigare. Sektorsbidraget till sjukvården minskas kraftigt samtidigt som i stort sett alla regioner har behövt skära ner och gått med stora underskott de senaste åren. Vänsterpartiet föreslår i sin budget i stället en ökning av de generella statsbidragen med 20 miljarder kronor, med fokus på att stärka både kommuner och regioner. Ett återhämtningsstöd ska också införas tills en stabil och långsiktig finansiering av kommunsektorn är på plats.

Stärk primärvården

En av de mest akuta delarna av vården som Vänsterpartiet lyfter fram är primärvården. Med endast 30 procent av befolkningen som har en fast läkarkontakt och stora skillnader i tillgänglighet inom och mellan regionerna är situationen ohållbar. Målet på 1 100 patienter per läkare, som alla partier en gång enades om, har blivit en tom ambition. Privata aktörer har tagit över stora delar av primärvården, vilket förvärrat situationen genom att de prioriterar friskare och lönsamma patienter. I Region Skåne ses detta extra tydligt då den offentliga primärvården är helt passiv och inte har öppnat en enda ny vårdcentral på flera

år medan de privata ploppar upp som svampar ur jorden i mer välsituerade områden.

Vänsterpartiet vill rusta upp primärvården och förbättra tillgängligheten. Genom att förbättra arbetsmiljön och korta arbetstiderna hoppas man kunna attrahera fler läkare, sjuksköterskor och undersköterskor till yrket. Samtidigt avvisar partiet regeringens så kallade kömiljarder, som enligt Riksrevisionen inte haft någon långvarig effekt på väntetiderna. Då dessa kömiljarder i synnerhet har fokuserat på nyinsjuknade har effekten blivit att människor med kroniska besvär av behov av långvarig kontakt med vården har fått stå tillbaka. Vänsterpartiet menar att istället ska resurserna gå till vården.

Psykiatrin behöver stärkas

Psykiatrin är ett av sjukvårdens mest försummade områden, där patienter ofta nekas adekvat och långsiktig vård. Vänsterpartiet anser att psykisk hälsa måste likställas med fysisk hälsa och vill därför kraftigt öka möjligheten till psykologisk behandling inom primärvården. Genom att införa individuellt anpassad psykologisk behandling och satsa på förebyggande insatser vill man säkerställa att psykisk vård blir tillgänglig för alla, oavsett ekonomiska förutsättningar. Extra allvarligt blir det när barn- och ungdomspsykiatrin inte kan hitta personal som är villig att arbeta inom verksamheten vilket leder till orimligt långa väntetider för barn med olika typer av psykiska besvär. Här menar Vänsterpartiet att en satsning måste ske på arbetsmiljön så att personalen är villig att ta dessa tjänster.

Avskaffa hyrpersonalen och stärk jämlikheten

En annan viktig del av Vänsterpartiets program är att avskaffa hyrpersonal inom vården senast 2027. Kostnaderna för hyrpersonal har skjutit i höjden och skapar otrygghet både för patienter och personal. Partiet vill istället utöka utbildningsplatser för läkare och sjuksköterskor, samt skriva av studieskulder för vårdbildad personal som arbetar i glesbygden.

Karin lyfter fram att regionala skillnader i hälsa och dödlighet tydligt visar hur faktorer som utbildning och inkomst påverkar vårdbildningarna.

Det handlar inte bara om tillgång till vård utan även om förebyggande insatser. Flera av dagens screeningprogram bygger på att människor kan gå ifrån en stund mitt på dagen eller resa till närmaste sjukhus, vilket helt enkelt inte är möjligt för alla. Pandemin visade på vikten av uppsökande sjukvård, särskilt bland äldre och multisjuka i resurssvaga områden. Vänsterpartiet vill därför stärka vårdcentralernas förebyggande arbete och fokusera på dem med störst vårdbehov.

En vård efter behov

Vänsterpartiet vill se en återuppbygg-

nad av vår välfärd, där sjukvården är tillgänglig för alla och inte styrs av marknadens logiker. Sjukvården måste styras efter vårdbehov och inte efter vinstintressen. Privata aktörer som prioriterar patienter med lindriga symptom eller privat sjukvårdsförsäkring undergräver den offentliga vården, och detta system måste avskaffas. Genom att återgå till en vård som utgår från behov kan vi säkerställa att alla patienter, oavsett bakgrund eller inkomst, får den vård de har rätt till.

Text: Alexandra Thomasson,
Mikael Persson

Låt oss tillsammans göra en insats för sjukvården!

Vi vet att sjukvården är en av väljarnas allra viktigaste frågor, och det är inte utan anledning. Gång på gång har vi sett hur den borgerliga politiken har misslyckats med att lyssna på vårdpersonalens erfarenheter och patienternas behov. Det blev om inte annat tydligt under den senaste strejken av vårdförbundet. Även Kommunal har anordnat manifestationer i Skåne på grund av nedskärningarna och att borgerliga styret inte lyssnar på personalen. Här har ju Vänsterpartiet en annan vision – en vård där både patienter och personal står i centrum.

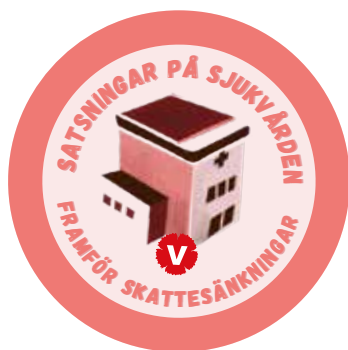
Vår politik sätter patienternas behov på allvar oavsett var i Skåne de bor, oavsett deras ekonomiska situation och vi står fast vid att vård ska vara tillgänglig för alla, inte bara för de som har råd eller bor i rätt område. Vi ser också de behov som vårdpersonal dagligen signalerar. Vi ser deras hårda arbete, deras slitsamma arbetsvillkor och hur deras verklighet påverkas av en vårdpolitik som inte prioriterar långsiktighet eller jämlikhet.

Nu är det dags att komma ut starkare än någonsin med Vänsterpartiets politik. En politik som faktiskt gör skillnad. Vi kämpar för en jämlik sjukvård som stärker vårdpersonalens arbetsvillkor och ger dem resurser att utföra sitt jobb på bästa sätt. Samtidigt kämpar vi för en vård som tar hand om alla skånska patienter, utan att lämna någon efter. Det är dags att engagera fler och visa att en annan vårdpolitik är möjlig – en politik som sätter människors behov och jämlikhet i fokus.

Vill din partiförening ha tillgång till materialet?

Anmäl er via QR-koden nedan eller hör av er till joacim.petersson@skane.se

Vad finns det för kampanjmaterial?

- Ett flygblad
- Ett nummer av Vänstern i vården-tidningen
- Klistermärken och reflexer
- Digitalt material för sociala medier

Missa inte heller att kolla in www.vansternivarden.se/skane/

Vägen framåt för kortare arbetsdag

Idag jobbar personal inom välfärden under enorm press. Den ökande arbetsbelastningen och otillräcklig tid för återhämtning har lett till utmattning och stress. Vänsterpartiet vill att vi satsar på att korta arbetstiden för att skapa en välfärd där människor vill jobba. Resultaten av de försök som gjorts runt i Sverige visar att vi kan skapa arbetsplatser där människor trivs och fler vill jobba.

Under Skånes Vänsterdagar diskuterades denna viktiga fråga tillsammans med Malin Tillgren, ordförande för Vårdförbundet avdelning Skåne, och Olga Krivtsova, vice ordförande för Kommunal sektion Malmö vård och omsorg, tillsammans med moderator Patrik Strand.

Vårdförbundets perspektiv

Vårdförbundet inledde med att belysa sin senaste rapport "Jag orkar inte jobba mer än deltid – så kan hållbara heltider ge fler kollegor i vården". Rapporten lyfter situationen där många av förbundets medlemmar helt enkelt inte längre orkar arbeta heltid. Över en fjärdedel av medlemmarna har gått ner i arbetstid för att få återhämtning.

Ännu mer oroväckande är att 4 av 10 unga vårdanställda säger att de inte ser sig själva stanna i yrket på lång sikt. I ljuset av en åldrande befolkning och ett växande vårdbehov är detta ett problem som riskerar att förvärra vårdköerna och försämra kvaliteten på vården.

En del av lösningen, ser Vårdförbundet, är att sänka veckoarbetstiden. Detta skulle göra det möjligt för fler att orka och vilja arbeta heltid, vilket i sin tur skulle minska pressen på vården och ge fler händer där de behövs som mest. "En bättre arbetsmiljö är avgörande för att vårdpersonal ska kunna hålla hela yrkeslivet ut", sa Malin Tillgren.

Kommunals perspektiv

Kommunal delade samma oro som Vårdförbundet när det gäller arbetsvillkoren. Otrygga anställningar och oförutsägbara scheman har blivit vardag för många i välfärden, något som måste förändras. Olga Krivtsova lyfte Kommunals rapport "Tid för förändring" och poängterade att arbetstidsförkortning inte bara är en fråga om att minska stress och utbrändhet, det handlar även om rättvisa.

"Vi kan inte nöja oss med kosmetiska förbättringar," sa Olga Krivtsova. "Det krävs en grundläggande omställning av arbetsvillkoren inom välfärdssektorn."

Malin Tillgren, Vårdförbundet, Olga Krivtsova, Kommunal och Patrik Strand.

Kortare arbetstid är ett av de viktigaste stegen mot en hållbar arbetsmiljö, där personal inte bara stannar kvar, utan där yrkena även blir attraktiva för nya generationer.

Kortare arbetstid är vägen framåt

Bristen på personal i välfärden är idag en verklighet. Malin Tillgren betonade hur viktigt det är att ta hand om de som redan arbetar inom vården – om vi inte gör det, riskerar vi att förlora ännu fler till utbrändhet och dåliga arbetsvillkor. För att unga ska välja vård- och omsorgsyriken måste arbetsvillkoren förbättras.

Det råder ingen tvekan om att en förändring behövs. Både Vårdförbundet och Kommunal framhåller att kortare arbetstid inte bara skulle förbättra arbetsvillkoren, utan också bidra till att lösa personalbristen i välfärden. Förutom att ge de anställda bättre förutsättningar, är det en nyckel för att säkra välfärdens framtid. Genom att minska arbetstiden kan fler orka arbeta heltid och på så sätt stärka välfärden.

Text: Werner Petersson

”Att vi vinner nästa val är helt avgörande”

Maria Forsberg var en av alla gäster som bjudits in till Skånes Vänsterdagar för att prata med förtroendevalda, aktiva och andra medlemmar. Hennes föreläsning hade titeln **”Vägen framåt för Vänsterpartiet”**. I vinter efterträder hon Aron Etzler som ny partisekreterare.

Hej Maria. Berätta lite om dig själv!

– Jag är lärare på högstadiet sen 27 år tillbaka och har arbetat halvtid som politisk sekreterare sen många år. Har haft kommunpolitiska uppdrag i nämnder såväl som bolag. Jag har även varit aktiv i vår organisation som partiföreningsordförande och distriktsordförande. Kommer från Mariestad från början, men har bott i Eskilstuna i mer än 27 år.

Finns det några politiska frågor du brinner särskilt för?

– Jag brinner för att vi måste få ett stopp på nedskärningspolitiken. Jag ser med egna ögon vad den här regeringens politik innebär. Jag ser hur den drabbar elever i skolan och hur den drabbar människor som är i behov av vård och omsorg. Det kan bara förändras om vi är med och styr. Och så är det ju Gaza. Det går inte att komma runt. Sverige måste höja rösten för ett slut på Israels folkmord och ockupation.

Vad kommer du fokusera på som ny partisekreterare för Vänsterpartiet?

– Mitt stora fokus just nu är hur vi ska kunna vinna val och byta ut den här regeringen. Då handlar det i praktiken om att ta fram en ny verksamhetsplan för partiet som lägger grunden till vårt arbete och som blir hela partiets verksamhetsplan. Där är sammanhållning en avgörande faktor. Jag kommer vara ute mycket och träffa medlemmar runt om i landet och det kommer även partistyrelsen.

2020 antog kongressen ett nytt strategidokument där det bland annat står att Vänsterpartiet kommer behöva ta större utrymme i svensk politik. Vad innebär det i praktiken?

– Det handlar om flera saker. Många håller med oss, men väljer ändå att inte rösta på oss. Det vi måste fundera kring och jobba på är att bli ett bredare parti som fler känner sig nära. Sen handlar det om att vi måste vinna val och sitta i regeringen för att på allvar kunna bryta den politiska utvecklingen som pågått i Sverige under lång tid.

Vad ser du för utmaningar och möjligheter för att detta ska bli verklighet?

– Jag tror att det är viktigt att vi håller ihop som parti, det var tydligt i EU-valrörelsen då jag tycker att vi gjorde det.

Hur ska vi vinna valet 2026?

– Att vi vinner valet blir helt avgörande. Det kommer kräva att vi kan sätta dagordningen och då kommer vi behöva prioritera och fokusera så att vi gemensamt sätter tryck i några frågor där vi kan vinna. Vi måste mobilisera våra medlemmar och vara de som ringer, knackar dörr och pratar med människor. Det är vi bra på, men kan bli ännu bättre.

Text: Sofie Valfridsson

Carina Örgård, regionråd, Västra Götaland

Daniel Bernmar kommunalråd i Göteborg

Frågor om kortare arbetsdag tillsammans med representanter för Kommunal

Jens Börjesson från Programkommissionen

Lisa Claesson sitter i partistyrelsen

Malin Tillgren presenterar Vårdförbundets syn på kortare arbetstid

Karin Rågsjö talar om sjukvården

Middag med intressanta samtal och reflektioner

Många behöves för att genomföra dagen

Olga Krivtsova pratar om Kommunals väg framåt för kortare arbetstid

Strategisk diskussion med regiongruppen

Tack alla som kom och gjorde Skånes Vänsterdagar till väldigt intressanta dagar

Under de senaste sex åren har Emma-Lina Johansson varit frontfigur för Vänsterpartiet i Malmö. I november börjar en mer anonym tillvaro som politisk sekreterare åt vänstergruppen i EU-parlamentet.

Emma-Lina lämnar Malmö för Bryssel

Nu lämnar Vänsterpartiets oppositionsråd Emma-Lina Johansson sitt uppdrag för arbete som politisk sekreterare för vänstergruppen The Left i EU-parlamentet i Bryssel.

Men åh, jag kommer att sakna Malmö! Och då tänker hon inte enbart på händelsen med de där Karl Johan-svamparna som hennes grannar kom upp med till hennes lägenhet häromdagen. Utan också på ett Malmö som staden där hon blev aktiv i Vänsterpartiet och så småningom – för sex år sedan – ett av partiets båda oppositionsråd.

Men vänsterengagemanget är äldre än så.

– Det började redan hemma vi middagbordet i Sala, berättar hon.

Arbetsfamilj

Emma-Lina växte upp i en arbetsfamilj och rättvisefrågorna var ett självklart samtalsämne.

– Vi pratade inte partipolitik, men det fanns en grundmurad tro på jämlikhet.

Det var en tid då löntagarfonder hade baxats ända ned i graven och den ”ofantliga” sektorn skulle ersättas av bemanningsföretag och näringslivsanpassade köp- och säljmetoder.

Bildt-språket för politiken var Den Enda Vägen. Sedan kom 90-talskrisen.

– Och i min familj visste vi vad det innebär att inte ha pengar, säger Emma-Lina Johansson.

Orust

Själv utbildade hon sig till kock, och hamnade så småningom i Göteborg där hon bland annat jobbade på smått legendariska Slussens pensionat och musikpub på Orust. När hon 2011 landade i Malmö hade hon med sig en kandidatexamen i sociologi.

– Jag sökte 170 jobb, kallades till två intervjuer och fick jobb som arbetsförmedlare.

Där blev hon bekant med regeringens olika regleringsbrev – och lärde känna politikens avgörande betydelse för den enskilde medborgaren.

– Ena dagen kunde jag sitta med en arbetsökande som exempelvis skadat ryggen och lägga upp en fungerande plan för rehabilitering och nytt jobb.

Släckte hopp

Nästa dag kunde ett nytt regleringsbrev slå undan benen för de åtgärder hon föreslagit.

– Jag hade tänt ett hopp som släcktes direkt!

I andra fall kunde det handla om vårdanställda som gått in i väggen. Men enligt mallen var dessa trots detta tvungna att i första hand acceptera jobb i vården.

– För mig handlar detta om brist på respekt för mänsklig värdighet. Och jag kände att jag inte kunde gå runt och vara arg på jobbet hela dagarna, säger Emma-Lina.

Ilkskan hittade en refug att stiga upp på i den stund hon trädde in i Vänsterns hus.

Hon nådde aldrig maktens grytor i Malmö.
– Man kan inte säga en sak före valet och göra något annat efter.

Feministiska utskottet

– Jag gick med i feministiska utskottet och blev nämndeman i tingsrätten.

Och 2018, 33 år gammal, valdes Emma-Lina Johansson till ett av partiets oppositionsråd. Lönen fick hon på vänsterpartistiskt manér dela med det andra oppositionsrådet, Anders Andersson. Valresultatet räckte inte till mer än en post.

Men så kommer det inte att förbli.

– I senaste valet ökade vi i varje valdistrikt. Efter nästa val, eller allra senast 2030, sitter vi med och styr! säger hon självsäkert.

Vilket behövs, anser hon.

Olika livslängd

– Malmö är en stad som präglas av ojämlikhet. Vi ser hur livslängden skiljer sig mellan väster och öster, hur hyrorna höjs

i allmännyttan och hur finansieringen av vård, skola och omsorg utarmas år för år. Efter senaste valet föreslog partiet därför en skatteköjning på 32 öre.

– Det är tolv år sedan Malmö höjde skatten senast, då med tio öre, påpekar Emma-Lina Johansson.

Sedan 90-talet har staten vältrat över allt mer kostnader på kommunen och den nuvarande regeringen håller stramt i stöden till kommunerna. I Göteborg och Stockholm har dagens röd-gröna majoriteter i protest mot den ogina behandlingen börjat söka egna lösningar, i Stockholm med beslut om skatteköjning.

Malmö överskott

I Malmö har det rödgrönliberala styret inte tagit några motsvarande initiativ.

– Vi lämnar varje år förslag på mer till välfärden. Dessutom går Malmö med överskott varje år, säger Vänsterpartiets avgående oppositionsråd.

Vänsterpartiet har gått framåt i varje val under senare år. Kanske hade partiet lättare kunnat få igenom sin politik om man kompromissat med socialdemokraterna?

– Det gjorde vi efter valet. Föreslog en sänkning av anslagen till de hårda nämnderna till förmån för de mjuka med skola och omsorg. Men socialdemokraterna upplever uppenbarligen att högersvingen fungerar bättre.

Kompromissen

För Emma-Lina Johansson är kompromissen en självklar del av politiken. Hon medger att ett politiskt parti som aldrig får avgörande inflytande kan upplevas irrelevant, eller helt enkelt ”onödigt”.

– Men det viktigaste är att vi är relevanta för våra medlemmar och väljare. Varför ska de rösta på oss nästa gång om vi ändrat oss efter förra valet? Politik måste ses på lång sikt, och vi växer stadigt.

Nästa val, eller nästa igen, är saken som sagt biff. Men då befinner sig Emma-Lina Johansson i Bryssel.

Text: Per Längby
Foto: Nils Sjöholm

Hon blir Malmös nya oppositions- råd

En del "är födda i kampen", som palestinierna. Och Nina Jakku är mer eller mindre född som socialist. Nina föddes i Kemi, Finlands rödaste stad. Redan innan Nina lärde sig att gå var hon och familjen en del av arbetarrörelsen. Att få tala en stund med Nina var för Folkviljan ett måste, i synnerhet efter V Malmös medlemsmöte den 10 oktober.

Vänsterpartiets oppositionsråd Emma-Lina Johansson packar ihop sina resväskor och går vidare till EU:s Bryssel och nu har Vänsterpartiets medlemmar sagt sitt och utsett dig som partiets nya röda röst i den rollen. Vad innebär det för dig personligen och för V Malmö? Det innebär först och främst att vi förlorar ett enastående oppositionsråd, men vinner en stark politisk röst i Bryssel istället. För mig personligen innebär det att jag för en lång tid framöver kommer att ägna mycket tid åt att sätta mig in i rollen och att bredda min kunskap inom kommunpolitiken. För partiföreningen innebär det att vi tillsammans fortsätter att arbeta för att lyfta och få igenom så mycket vänsterpolitik som möjligt. Jag ser gärna att medlemmar och aktivister hör av sig till mig med förslag och tankar. Vi har väldigt mycket samlad kunskap inom partiföreningen, kunskap och erfarenheter som enskilda politiker aldrig kommer att kunna skaffa på egen hand.

Kommer du att gå i Emma-Linas fotspår eller...?

Emma-Lina är en av mina främsta förebilder: Orädd, rakryggad, inspirerande och väldigt kunnig. Det är omöjligt att fylla hennes skor. Men fotspåren följer jag gärna och ska förstås göra mitt yttersta för att vara en stark och tydlig vänsterröst.

Vad skulle du själv vilja lyfta fram i Malmös parlament?

Partiföreningen har ju gemensamt beslutat om ett kommunalpolitiskt program och jag arbetar efter det som vi fattat beslut om, tillsammans. Skola, allas rätt till bra och likvärdig utbildning ligger mig nära hjärtat. Liksom välfärden överlag. I den iskalla politiska samtiden som vi lever i, är det kanske viktigare än någonsin att Vänsterpartiet är en tydlig och orubblig antirasistisk röst. I förskolenämnden lyfter vi alltid fack-

Att minska barngruppernas storlek i förskolan är en fråga som ligger Nina Jakku varmt om hjärtat.

föreningars krav för bättre arbetsmiljö. Dessa frågor kommer jag att fortsätta med. Och är det inte också dags för en arbetstidsförkortning?

Hur ser du på kopplingen mellan utomparlamentarisk kamp och parlamentarism?

Jag ser parlamentet som ett verktyg för förändring i samhället. Politik är dock alldeles för viktigt för att bara skötas av politiker. I välmående demokratier är rörelser och människors aktiva medborgarskap centrala delar. Vi ska vara rörelsens röst i parlamentet, men också en aktiv del i rörelser. Vi kan tyvärr se att de demokratiska rättigheterna är på tillbakagång, både i Sverige och i många andra delar av världen. Det är en utveckling som vi måste stoppa i parlamenten, på gatorna, varhelst vi möter försök att tysta människors röster eller kringskära deras rörelseutrymme.

Vad brinner du mest för just nu?

Jag brinner mest för ett stopp på folkmordet på palestinierna och ett slut på ockupationen.

Kommunpolitiskt brinner jag för att minska barngruppernas storlek i förskolan. De stora barngrupperna som vi har är skadliga, både för barnen och för personalen. Det är ett ypperligt tillfälle nu när antalet barn i förskolorna minskar.

Text: Alex Fuentes
Foto: Gabriel Flores Jair

Namn: Nina Jakku

Ålder: 46 år

Aktuell med: Nytt oppositionsråd för V Malmö

Bakgrund: Nina blev politiskt aktiv mot slutet av 90-talet i samband med den växande antiglobaliseringsrörelsen. Nina gick med i Vänsterpartiet efter valet 2014, och är ett välkänt ansikte i partiföreningen.

Sånggruppen Vänstersväng i Simrishamn vid ett tidigare tillfälle.

Sillens Dag i Simrishamn

Lördagen den 14/9-24 firades traditionsenligt Sillens Dag i Simrishamn. Sillen har haft en oerhörd betydelse för staden och stadens utveckling.

Nu är sillfisket i Simrishamn blott en sorglig rest av sin forna storhet. Stora trålare går in i Östersjön och tömmer i det närmaste havet på sill, vilken uteslutande används som foder i laxodling, mink-uppfödning och hönsproduktion.

Bland annat detta informerade vi om vid vårt tält på Stortorget. Där framförde vår sånggrupp Vänstersväng bifogad 'Sillavisa', som sammanfattar vår fiskeripolitik.

Vårt röda tält var välbesökt och där bjöds inte bara allehanda informations-broschyrer om V-politik utan också Finns Frågelåda, fika, frukt och flygblad. Och som vanligt vårt Boklotteri med gratis lotter.

För Vänsterpartiet i Simrishamn
Sture Antonsson, Ingemar Hansson

Sillavisa

Mel: jungfrun hon går i ringen....
Text: Sture Antonsson

E A B7 E
Å silla ho går i havet bland torsk och makrill
E A B7 E
Å silla ho går i havet bland torsk och makrill
 A E B7 E
Industrifisket trålar upp all våran sill
A E B7 E
Fiske till minkmat är inget vi vill

Vi vill ha alla sillarna kvar på vårt bord
Ja, vi vill ha alla sillarna kvar på vårt bord
Då måste det mera till än tomma ord
Flytten av trålgränsen måste bli gjord

Trålgränsen måste gälla helt utan undantag
Ja, trålgränsen måste gälla helt utan undantag
Med undantag blir det som vanligt mest prat
Och vi, vi får sitta här med tomma fat

Sillarna måste fiskas hållbart och lokalt
Ja, sillarna måste fiskas hållbart och lokalt
Vi värnar om sillen till människomat
Industrifisk till laxmat är inget vi valt

Industrifiskemiljonärerna tar all vår sill
Industrifiskemiljonärerna tar all vår sill
Sillen och dillen och snapsen därtill
det kan vi snart glömma när dom får som dom vill.

Nu så är sillen rödlistad – hur blev det så?
Ja, nu så är sillen rödlistad - hur blev det så?
Regeringen den låter fisket fortgå
Kan någon människa detta förstå?

Begränsa klimatavtrycket för de rikaste

De rikaste personerna är också de största utsläppstjuvarna. Det var budskapet när Sydöstra Skånes (SÖSK) partiföreningar den 16 september bjöd in Jayeon Lee för att presentera sitt forskningsprojekt "Reglering av Förorenareliten: att utforska politiska åtgärder som begränsar de rikas klimatavtryck".

Projektet ska under de kommande fyra åren undersöka om det går att sätta ett tak på hur rik man kan bli. Förhoppningen är att forskningen bidrar till

nya policyidéer som begränsar klimatavtrycken från de rikaste. Projektet undersöker även allmänhetens stöd för införandet av ett inkomsttak, både hur mycket man kan tjäna och/eller ha i inkomst i Sverige.

Förra mätningen visade att endast 27 % i Sverige stödde förslaget. Nu vill man ta reda på skälen till detta. OXFAM, Sverige, har visat att inkomst och utsläpp har ett samband, de talar om "Förorenareliten".

Vi var 17 personer från alla partiföreningar i sydöst som var där och fick med oss viktiga nyheter samt argument för kampanjarbete. Jayeon Lee ska återkomma till oss efter att forskningen pågått ett år, vilket vi ser fram emot.

Annika Trunnerup, Vänsterpartiet Skurup

"Projektet undersöker även allmänhetens stöd för införandet av ett inkomsttak..."

Jayeon Lee (i mitten) forskar om de allra rikastes klimatutsläpp. På bilden ser vi även Annika Trunnerup (V Skurup) och Annika Weitner (V Ystad).

9 oktober minns vi slaveriets offer

Det var den 9 oktober 1847 som den sista förslavade afrikanen i svensk ägo blev fri. Den 9 oktober markerade minnesdagen för slaveriets avskaffande i Sverige. Denna dag är en viktig påminnelse om en historia präglad av brutalitet och avhumanisering, en historia som ännu idag påverkar villkoren för svarta människor. Vi hedrar alla de människor som förslavades under den transatlantiska slavhandeln, och samtidigt riktar vi ljuset mot afrofobin och rasismen som fortsätter att påverka svarta i dagens Sverige.

Sveriges roll i slavhandeln är en bit av vår historia som ofta förnekas eller ignoreras, vilket gör att vi inte bearbetar eller erkänner de långtgående konsekvenserna. Den bristande kunskapen om Sveriges roll i slavhandeln leder till att stereotyperna av svarta fortsätter att reproduceras, vilket direkt kopplar till den historien. Detta arv, i kombination med dagens afrofobi, påverkar fortfarande afrosvenskarnas liv och rättigheter, något som måste synliggöras, diskuteras och bekämpas.

Flera rapporter från bland annat Brottsförebyggande rådet (Brå), Länsstyrelsen i Stockholm och Europarådet visar att afrofobi och rasism är ett fortsatt utbrett problem i Sverige. Brå:s rapporter pekar på att svarta i Sverige utsätts för oproportionerligt mycket hatbrott och diskriminering, både på arbetsmarknaden och i bostadssektorn. Europarådets rapporter belyser hur strukturell rasism och diskriminering av personer med afrikansk härkomst förblir en utmaning i hela Europa, inklusive Sverige. Kommunals rapport, "Hudfärg och arbetsmarknaden", ger ytterligare stöd för detta. Rapporten visar att afrosvenskar och andra icke-

vita grupper på den svenska arbetsmarknaden konsekvent diskrimineras på grund av sin hudfärg. Denna systematiska diskriminering är ett direkt

”Flera rapporter från bland annat Brottsförebyggande rådet (Brå), Länsstyrelsen i Stockholm och Europarådet visar att afrofobi och rasism är ett fortsatt utbrett problem i Sverige.”

arv från kolonialtiden och slaveriet, och den fortsätter att påverka livschanser för många svenskar med afrikanskt ursprung. Rapporten understryker hur hudfärg spelar en avgörande roll för vilka arbetstillfällen människor erbjuds, vilka löner de får, och hur de behandlas på arbetsplatsen. Många afrosvenskar hamnar i osäkra och lågbetalda jobb, trots utbildning och erfarenhet. Kommunals rapport är en stark påminnelse

om att Sveriges arbetsmarknad inte är fri från de strukturella hinder som härör från landets koloniala och rasistiska arv. Vi måste minnas alla de familjer som splittrades, barn som gjordes föräldralösa, kvinnor som våldtogs och alla de hjältar som gjorde motstånd mot slaveriet. Det är lika viktigt att vi hedrar dem som kämpade och dog i kampen mot slaveriet som att vi erkänner dagens kamp mot orättvisor.

Vi ser hur afrosvenskar fortfarande utsätts för rasprofilering, polisbrutalitet, diskriminering i arbetslivet, och barn som mobbas i skolan på grund av deras hudfärg. Rapporter från Länsstyrelsen i Stockholm och andra instanser har också betonat hur afrosvenskar i högre grad riskerar att hamna i arbetslöshet och fattigdom, vilket är en direkt konsekvens av det systematiska förtrycket och den historiska förnekelsen. Denna verklighet kan inte bortses från längre. Det krävs erkännande och kraftfulla åtgärder för att bekämpa de kvarvarande effekterna av slaveriets och kolonialismens arv.

Den 9 oktober påminner oss om både historiska och samtida orättvisor. Vi måste fortsätta kräva frihet – frihet från våld, fattigdom, diskriminering och rasism. Frihet att leva i en värld där varje barn kan växa upp i trygghet, fri från stereotyperna och eurocentriska bilder, och där vi alla har tillgång till utbildning, bra arbete och värdighet genom hela livet. Låt oss använda denna minnesdag för att tillsammans stå upp mot alla former av rasism och förtryck, och påminna våra ansvariga politiker om behovet av krafttag mot afrofobi och de rasistiska strukturer som fortfarande präglar det svenska samhället.

Text: Malcolm Momodou Jallow

På gång

Till minne av Novemberpogromen/ Kristallnatten

9/11

Liksom tidigare år arrangerar Vänsterpartiet och Ung Vänster på åtskilliga orter minnesstunder med anledning av årsdagen av Novemberpogromen/Kristallnatten 9 november som i år infaller på en lördag. När tidningen gick till tryck hade vi uppgifter om följande arrangemang. Se vidare på skane.vansterpartiet.se eller på din partiförenings hemsida.

Helsingborg

Se helsingborg.vansterpartiet.se

Hässleholm

Ljusmanifestation på Stortorget kl 17–18.

Landskrona

Fackeltändning på Rådhusorget vid fontänen kl 18.

Lund

Manifestation på Stortorget kl 18.00.

Ystad

Samling på Österports Torg kl 13. Fackeltåg längs gågatan. Avslutning på Stortorget.

Ängelholm

Manifestation på Stortorget kl 15–16.

Malmö

Vänsterpartiet anordnar tillsammans med ABF och Ung Vänster en minnesceremoni på Möllevångstorget för att minnas den fruktansvärda natten den 9 november 1938, då nazister vandaliserade judiska affärer, brände böcker, och slog ihjäl människor enbart för att de var judar, under det som kom att kallas för Kristallnatten. I år är det extra viktigt att minnas de människor som har mördats och förföljts, enbart på grund av sin etnicitet, religion och sexualitet. 2024 är antisemitismen och fascismen tilltagande i hela Europa.

När: Lördag 9 november kl 18
Plats: Möllevångstorget

AVS:
Folkviljan
Nobelvägen 51B
214 33 Malmö

B Posttidning
Ej retur

Begränsad eftersändning. Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen.

KONSTNÄR: MAMOUN AL SHAYEB

Nästa nummer av Folkviljan kommer 16/12

Vill du eller din förening synas i Folkviljan?
Vill ni berätta, tycka, informera?
Välkommen med material till malmö@vansterpartiet.se

Manusstopp 25/11!

FOLKVILJAN